सुपायं अकार्षं कृतवानसि बुद्धिपूर्व्वकं बुद्ध्या निरूप्य अन्यथा दूतो ऽयमागतदूति कोमां गणयेत् अतः सदृशमेव कृतमिति ॥ १२८ ॥

आत्रिकूटमकार्षुर्ये त्वत्कानिर्ज्जङ्गमं जगत्। दशग्रीव कथं ब्रूषे तानवध्यान्महीपतेः ॥ १२९ ॥

आत्रीत्यादि। हे दशमूर्द्धन् ये त्वत्काः त्वद्ग्रामणीकाः कबन्धादयः सएषां ग्रामणीरिति कन् आत्रिकूटं त्रिकूटपर्व्वतमभिव्याप्य जगत् निर्जङ्गमं निर्जन्तुकमकार्षुः तान् महीपतेः रामस्य कथमवध्यान् ब्रूषे अशिष्टनिग्रहोहि महीपतेर्धर्मः जङ्गमदूति गमेर्यङ् लुगन्तस्यापि रूपं ॥ १२८ ॥ ज०म०

आत्रीत्यादि। पङ्गुवालस्त्रियदूत्यादि यदुक्तं तदुत्तरमाह ये त्वत्कास्त्वत्सेवकाः कबन्धादयस्त्रिकूटपर्व्वतमभिव्याप्य जगत् निर्ज्जङ्गमं निर्ज्जन्तुकं अकार्षुः कृतवन्तः कृञश्चामनिरूपं त्वां सेवन्तदूति ढघेकादिति कः त्वमेव मुख्योयेषामिति वा तवामी दूति वा विकारसंघेत्यादिना कः युष्मदस्मदोस्त्वाहावित्यादिना एकत्वे त्वदादेशः हे दशग्रीव तान् महीपतेराज्ञोरामस्यावध्यान् कथं ब्रूषे अशिष्टनिग्रहोहि महीपतेर्धर्मः ॥ १२९ ॥ भ०

अभिमानफलं प्रोक्तं यत्त्वया रामविग्रहे। विनेशुस्तेन शतशः कुलान्यसुररक्षसां ॥ १३० ॥